Daudzprocesoru sistēmas

Kāpēc?

- 1. Prasības pēc arvien lielākas veiktspējas
- 2. CPU arī sniedz arvien lielāku veiktspēju:
 - Ātrākas elementu tehnoloģijas
 - Ražīgākas arhitektūras
 - Lielāki keši
 - Vairākas un ātrākas kopnes
 - Konveijerizācija
 - Superskalārās arhitektūras (vairāki vienādi izpildes mezgli)
- 3. Tanī pat laikā:
 - 1. Viens CPU <u>dažkārt</u> vairs nespēj veikt prasītos uzdevumus apmierinošā laikā
 - Zinātniskos lietojumos
 - Stimulācijās
 - CAD
 - Multimediju lietojumos
 - 2. Šajos gadījumos ir darīšana ar ļoti lieliem skaitļošanas apjomiem un/vai datu apjomiem

Risinājums

- Viens no risinājumiem šai prasībai ir:
 - Arhitektūras kurās <u>vairāki</u> CPU darbojas <u>viena</u> <u>uzdevuma</u> izpildei.
 - Uzdevums tāpēc ir speciāli pārveidojams (paralelizējams)
- Šādus datorus veido ļoti dažādos veidos bet mēs tikai apskatīsim to klasifikācijas veidus:
 - CPU skaits un sarežģītība.
 - Kopējās (koplietošanas) atmiņas esamība
 - Savienojumu sistēmas topoloģija
 - Savienojumu sistēmas veiktspēja
 - I/O iespējas un iekārtas

Paralēlās programmas

- Paralēlā programmēšana ir paralēlas izpildes programmu izveide, ieviešana un skaņošana ar mērķi izmantot paralēlo skaitļotāju iespējas.
- Paralēlā programmēšana pamatā cenšas sadalīt problēmu mazākās daļās (uzdevumos), izplānot uzdevumu izsniegšanu individuāliem CPU un nodrošināt atsevišķu uzdevumu sinhronizāciju.
- Paralēli programmēt var tikai tādas problēmas kuras <u>padodas</u>
 <u>paralelizācijai</u>!
- Paralēlās programmas veido divos pamata veidos:
 - Netieši (izmantojot kompilatora un/vai sistēmas resursus uzdevuma sadalīšanai)
 - Tieši (programmētājs anotē programmas tekstu ar domu parādīt kā tā jāsadala)
- Paralēlo programmu veiktspēju iespaido daudzi faktori. Viens no galvenajiem ir sistēmas slodzes līdzsvarošanas sistēmas spēja izmantot visus sistēmas resursus maksimāli efektīvi.
- Komunikāciju starp uzdevuma daļām paralēlās sistēmas veic divos veidos:
 - Izmantojot koplietošanas atmiņu (shared memory)
 - Izmantojot ziņojumu apmaiņu (message passing)
- Lietotnes kas korekti strādā vienprocesora sistēmā <u>var nestrādāt korekti</u> daudzprocesoru sistēmās!

Daudzprocesoru sistēmas

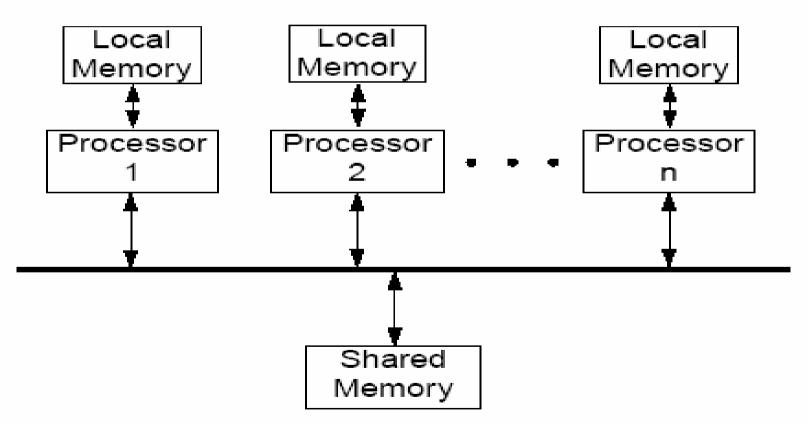
- Paralēlā skaitļošana != multiprogrammu režīms
- Radās dēļ:
 - Veiktspējas prasībām
 - Mērogojamības prasībām
 - Atteikumnoturības prasībām
- Nenovēršamas problēmas
 - Nepietiekams paralēlo darbību apjoms dažādos algoritmos
 - Attālinātas komunikācijas latentums

Daudzprocesoru sistēmu iedalījums

- Flynna (1966) taksonomija:
- <u>SISD</u>: vienprocesora sistēmas kurās viens CPU izpilda vienu programmu kas atrodas vienā atmiņā (uniprocessors – Von Neuman arhitektūra)

Daudzprocesoru sistēmu iedalījums (atmiņas ziņā)

MIMD skaitļotāji ar kopēju atmiņas lauku (multiprocessors)

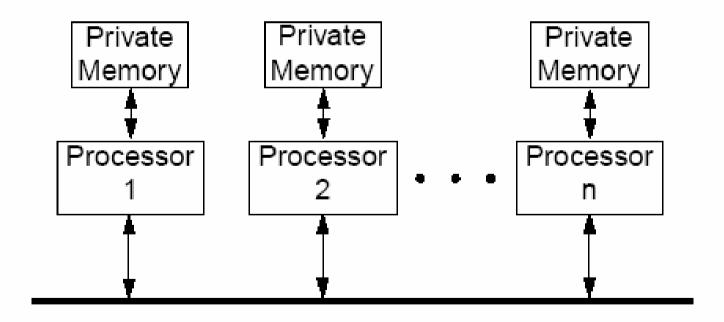

Daudzprocesoru sistēmu iedalījums (atmiņas ziņā)

- Koplietošanas atmiņas arhitektūras iedalās:
 - Uniform memory access (UMA)
 - Non-Uniform memory access (NUMA)
- Dažas daudzprocessoru sistēmas nesatur vienu centrālu koplietošanas atmiņu kurai visi procesori var piekļūt vienādos laikos.
- Visa kopējā atmiņa var būt sadalīta pa atsevišķu procesoru blokiem kā lokālā atmiņa.
- Tomēr jebkurš procesors var piekļūt ne tikai savai lokālai bet arī citu procesoru atmiņām.
- Jebkurā gadījumā ir pieejams <u>kopējs globālo fizisko</u> adrešu lauks.
- Šāda organizācija tiek saukta par "distributed shared memory"
- Pretējā gadījumā ir SMP "Symmetric Multiprocessing"
- Abos gadījumos paralēlā skaitļošana tiek realizēta izmantojot kopējos mainīgos (shared variables)
- Lielāka CPU skaita gadījumā šādas sistēmas ātri var pārslogot atmiņu un tāpēc SMP neatbalsta <u>lielu skaitu</u> CPU
- Koplietošanas atmiņas sistēmas prasti ir <u>cieši saistītas sistēmas</u>

Vairākdatoru sistēmas

 MIMD datori ar sadalītu adrešu lauku kur katram procesoram ir sava atmiņas lauka daļa un kurš <u>nevar piekļūt</u> citu procesoru atmiņai (multicomputers)

Vairākdatoru sistēmas

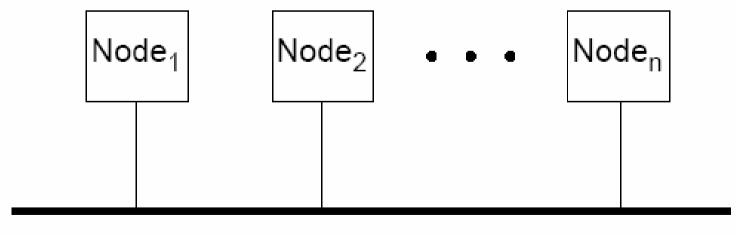
- Komunikācija starp mezgliem ir iespējama tikai izmantojot <u>ziņojumus</u> kas tiek noraidīti kopējā <u>savienojumu tīklā</u>
- Programmētājam jālieto speciālas komandas un jāveido sakaru kanāli starp programmas daļām (MPI)
- Nav kopējās atmiņas pārslodzes problēmas un tāpēc nav CPU skaita ierobežojuma skatoties no atmiņas problēmu puses
- Pamata ierobežojums ir savienojuma <u>tīkls un tā veiktspēja</u>
- Klasteru sistēmas (<u>vāji saistītās sistēmas</u>)
 - HA klasteri
 - LB klasteri
 - HPC klasteri
 - Beowulf klasteri

Savienojumu sistēmas

- Savienojumu sistēmas (SS) ir pamata komponente jebkurai daudzprocesoru sistēmai
- Tā pamatā nosaka kopējās sistēmas veiktspēju un cenu
- Datu plūsmas kas tiek noraidītas SS sastāv no datu un komandu plūsmām
- SS pamata parametri ir:
 - Kopējais joslas platums (biti/sekundē), latentums -?
 - \$

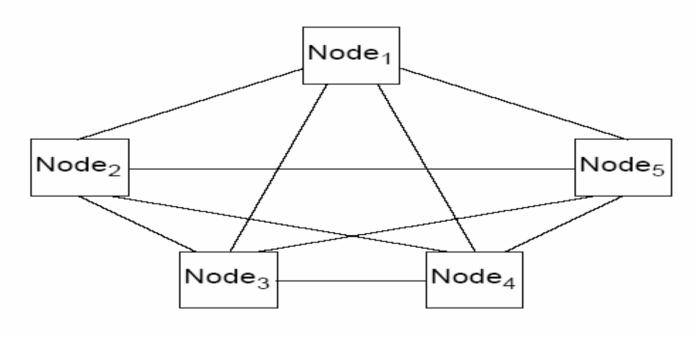
Kopne

- Vienas kopnes sistēmas ir vienkāršas un lētas
- Vienā laika momentā var notikt tikai viena datu apmaiņas darbība
- Joslas platums ir visu mezglu kopējais resurss
 - Veiktspēja ir relatīvi zema
 - Lai garantētu pieņemamu veiktspēju mezglu skaits tiek ierobežots (16
 20 gab.)

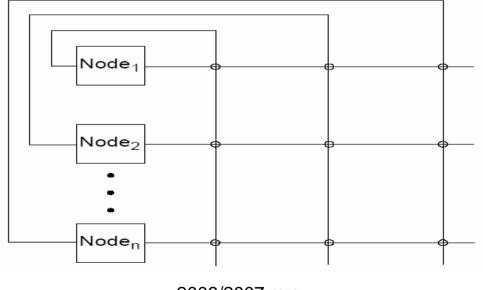
Pilnībā saistītas sistēmas

- Katrs mezgls ir tieši saistīts ar visiem citiem mezgliem
- Komunikācija var notikt paralēli jebkuru mezglu pāru starpā
- Veiktspēja un \$ ir loti labas
- Palielinot mezglu skaitu \$ pieaug <u>nelineāri</u>.

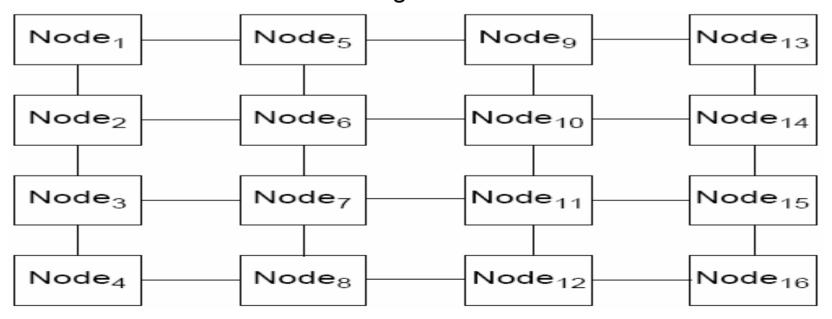
Crossbar

- Crossbar tīkls ir dinamiski maināms komutējot savienojumus
- Crossbar komutators ir pilnībā saistīta sistēma (jebkurš mezgls var tieši sazināties ar jebkuru citu mezglu)
- Salīdzinājumā ar statiski pilnībā saistītu tīklu ir nepieciešams daudzkārt mazāk savienojumu bet daudzkārt vairāk komutatoru
- Liels apjoms komunikācijas var tikt veikts paralēli (lai gan viens mezgls var veikt komunikāciju tikai ar kādu citu vienu mezglu)

Režģtīkli

- Režģtīkli (mesh networks) ir lētāki par pilnībā saistītiem tīkliem un nodrošina relatīvi labu veiktspēju
- Lai noraidītu informāciju no viena mezgla otram ir jāveic maršrutēšana caur citiem mezgliem (sliktākajā gadījumā 2*(n-1) ceļa mezgli n*n režģtīklā).
- Var veidot arī cilindriskus un 3D režģtīklus

Vektoru procesori

- Vectoru procesori savās komandu kopu arhitektūrās satur arī speciālas komandas kas darbojas ar vektoriem
- Vektoru procesori ir SIMD skaitļotāji kuros katru vektoru elementu pāri apstrādā savs izpildes mezgls
- Vairākas datoru arhitektūras ir ieviesušas vektoru komandas izmantojot paralēlās izpildes realizācijas mezglus
- Šādas arhitektūras sauc par vektoru procesoriem
- Vektoru procesori nav daudzprocessoru sistēmas

Kopumā

- Ne vienmēr prasības ir iespējas apmierināt ar viena CPU palīdzību.
- Paralēlās skaitļošanas gadījumā vairāki CPU darbojas viena uzdevuma izpildei.
- Lai lietotu paralēlās sistēmas ir nepieciešamas paralēlas programmas (vai liels skaits paralēli izpildāmu programmu)
- Skaitļotājus var klasificēt pēc vadības un datu plūsmu kopdarbības veidiem SISD, SIMD,MIMD...
- Veiktspēja ko var iegūt no daudzprocesoru sistēmām ir atkarīga no lietotnēm <u>nevis CPU skaita</u>.
- Paralēlā skaitļotāja lietošanas efektivitāte ir atkarīga no paralēlās programmas veida (paralēlās izpildes apjoma, starpprocesu komunikācijas apjoma ...)
- Veiktspēju ļoti iespaido savienojumu siostēmas
- MM lietotnes satur lielu daļu darbību kas var tikt veiktas kā SIMD paralēla izpilde
- Moderno CPU ISA (Pentium, Sparc...) satur SIMD komandas kas apstrādā neliela apjoma vektorus

Mājās

- http://en.wikipedia.org/wiki/Parallel_computing
- http://www.cs.rtu.lv/Pubs/Cipa/Arhit2003/WPad/ARH14
 _1.doc